نگاه روز

«فین‌تک»؛ تهدید یا فرصت

احمد فرهادی . کارشناس اقتصادی

● واژه تازه‌ای است، درست مثل خودش که تحولی در نظام بانکداری ایجاد کرده است. اصولا در برابر هر پدیده نوظهوری دو دیدگاه به وجود می‌آید، «فین‌تک‌ها» هم از این قاعده بیرون نبودند؛ عده‌ای آنها را تهدید می‌شمارند و عده‌ای هم معتقدند بانکداری در دنیای دیجیتالی بدون آنها معنایی ندارد. «فین‌تک» از تخلیص و ترکیب دو واژه «Financial technology» به معنای فناوری‌های مالی استخراج شده است و به شرکت‌هایی اشاره دارد که با کاربرد تکنولوژی تلاش می‌کنند خدمات مالی را کارآمدتر کنند. مرکز ملی تحقیقات دیجیتال (National Digital Research Centre) در دوبلین ایرلند فین‌تک را این‌گونه تعریف می‌کند: نوآوری در خدمات مالی؛ این عنوان برای نامیدن گستره وسیعی از اپلیکیشن‌های فناورانه به کار می‌رود که در بخش زیادی از ابتدا تا انتهای زنجیره ارزش محصولات مصرفی کاربرد دارند؛ همین‌طور تازه‌واردانی که بازیگران فعلی را به رقابت فراخوانده‌اند و نیز برای نامیدن پارادایم‌های جدیدی مانند بیت‌کوین استفاده می‌شود. فین‌تک یکی از علاقه‌مندی‌های جدید سرمایه‌گذاران است و تبدیل به یکی از زمینه‌های مورد توجه کارآفرینان برای راه‌اندازی کسب‌وکارهای خلاقانه شده است. اینکه چه عنصری باعث شده پدیده‌ای به‌نام «فین‌تک» راهی در بین کسب‌وکارهای نوپای مالی بیابد، پاسخش مشتری است. امروزه دیگر مشتری حوصله انتظارکشیدن برای آماده‌شدن بانک برای ارائه سرویس موردنظرش را ندارد. در نتیجه برای ارائه‌کننده خدمات چاره‌ای جز تطبیق با این تکنولوژی‌ها وجود ندارد. به عبارت دیگر خدمات و نیازهایی وجود دارد که سرویس‌دهنده توانایی ارائه آن خدمات را ندارد و همین مسئله خود باعث ایجاد یک خلأ می‌شود. خلائی که این‌روزها عمدتا به وسیله شرکت‌های «فین‌تک» پر می‌شود. گسترش این فناوری‌ها روند خیره‌کننده‌ای به خود گرفته است به نحوی که سرمایه‌گذاری جهانی در این حوزه از ۹۳۰ میلیون دلار در سال ۲۰۰۸ به بیشتر از ۱۲ میلیارد دلار در سال ۲۰۱۴ رسید. روند رشد «فین‌تک‌ها» در سال ۲۰۱۵ با شدت بسیار ادامه داشت به‌طوری‌که در این سال ۴۷ میلیارد دلار در این حوزه سرمایه‌گذاری شد؛ البته برخی از اتفاقات سیاسی مانند رأی مثبت بریتانیایی‌ها به برگزیت، نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا و دیگر عوامل باعث شد در سال ۲۰۱۶ این روند روبه‌رشد متوقف شود و با اطمینان‌نداشتن سرمایه‌گذاران، کل سرمایه‌گذاری جهانی در فین‌تک‌ها کاهش یافت. گزارش جهانی ۲۰۱۷ فین‌تک‌ها نشان می‌دهد در سال ۲۰۱۶ کل بودجه این حوزه با ۴۷ درصد کاهش به ۲۵ میلیارد دلار رسیده است. اما آیا این پدیده نوظهور می‌تواند سیستم بانکی را تحت‌تاثیر خود قرار دهد؟ بنا بر پیش‌بینی مؤسسه‌ای در آمریکا تا سال ۲۰۲۰ بیش از ۲۵ درصد بانکداری جهانی به وسیله استارت‌آپ‌های فین‌تک انجام خواهند شد. این روند همین حالا هم آغاز شده است و استارت‌آپ‌های فین‌تک بسیاری هستند که دارایی‌شان بیشتر از برخی بانک‌های سنتی است. یکی از معروف‌ترین این استارت‌آپ‌ها «Pay Pal» است که به‌تنهایی به اندازه هشت بانک قدرتمند آمریکایی دارایی دارد و توانسته از طریق تسهیل انتقال پول به اقصا نقاط جهان طرفداران بسیاری بیابد. همچنین مطالعه دیگری که در سال ۲۰۱۶ انجام شده است به ما نشان می‌دهد که عوامل چهارگانه افزایش انتظارات مشتریان، وجود منابع ریسک‌پذیر (VC)، کاهش موانع ورود و نیز افزایش نوآوری‌های تکنولوژیک در رشد و توسعه «فین‌تک»ها مؤثر بوده‌اند. به نوعی که درحال‌حاضر به طور متوسط ۵۰ درصد از مشتریان بانک‌ها در جهان، حداقل از یک محصول «فین‌تک»ها استفاده می‌کنند. با اینکه «فین‌تک‌ها» در ایران نوظهورند اما در سال‌های اخیر به آنها توجه خاصی شده است. علی کرمانشاه معاون فناوری‌های نوین بانک مرکزی در ششمین همایش سالانه بانکداری الکترونیک و نظام‌های پرداخت گفت: «ظهور پدیده فین‌تک‌ها ازجمله مصادیق و روندهای ایجاد تغییر در صنعت بانکی است». بااین‌حال هنوز برخی بانک‌ها در این حوزه فعال و حامی و برخی دیگر منفعل هستند. یکی از دلایل استقبال‌نکردن از «فین‌تک‌ها» آن است که هرگونه تغییر در نظام بانکی برای بانک‌های کشور دشوار است. بانک‌ها برای اینکه بتوانند تکنولوژی جدیدی را به ساختار خود اضافه کنند، باید مسیر بوروکراتیک پیچیده‌ای را طی کنند. علاوه بر این از اقتصاد غیرآزاد و مشکلات نگرشی و فرهنگی هم به‌عنوان سایر عوامل عدم استقبال بانک‌های ایرانی نام برده می‌شود. در کنار تمام این موانع موجود به‌نظر می‌رسد که استقبال از «فین‌تک» برای بانک‌ها مثمرثمر باشد چراکه هزینه تولید و توسعه محصولات و سرویس‌های جدید برای بانک بالاست و به نفع بانک است تا از سرویس‌های خدماتی «فین‌تک‌ها» استفاده کند. یکی از بزرگ‌ترین فرصت‌ها برای رشد فین‌تک‌ها در ایران فراوانی موبایل‌های هوشمند از یک سو و افزایش ضریب نفوذ اینترنت از سوی دیگر است. آمارها نشان می‌دهد تعداد کاربران اینترنت در ایران رو به افزایش است به طوری که از ۲۳ میلیون نفر در سال ۲۰۰۸ به ۵۶.۷ میلیون نفر در ۲۰۱۶ افزایش یافته است، معنای دیگر این رقم یعنی رشد حدودا دوونیم‌برابری! اگر نظام بانکی ایران پدیده تازه‌وارد «فین‌تک‌ها» را جدی بگیرد و با نگاه واقع‌گرایانه به این نوزاد بنگرد، قطعا خواهد توانست آنچه را امروز در قالب یک تهدید و برهم‌زننده نظم موجود در بخش‌های مختلف نظام مالی و پولی اعم از پرداخت‌های خرد، انتقال وجه، وام، مقایسه و فروش آنلاین انواع بیمه‌نامه‌ها، افزایش سرمایه و مدیریت دارایی و... را تبدیل به یک فرصت کند.

خلاصه‌ای از گزارش رقابت‌پذیری جهانی ۲۰۱۷-۲۰۱۸

رقابت ایران و یمن در ناکارآمدی نیروی کار

هما شریفی

مجمع جهانی اقتصاد هرساله کشورهای مختلف را براساس توان رقابت‌پذیری مورد ارزیابی قرار می‌دهد و نتایج این ارزیابی را در قالب گزارش «شاخص رقابت‌پذیری جهانی» منتشر می‌کند. این شاخص تا سال ۲۰۰۸ برای ایران محاسبه نمی‌شد، اما از این سال به بعد و به همت اتاق ایران، اطلاعات این شاخص برای ایران گردآوری و برای مجمع جهانی اقتصاد ارسال شد و به این ترتیب برای اولین بار جمهوری اسلامی ایران در رتبه‌بندی گزارش سال ۲۰۰۹ شاخص رقابت‌پذیری جهانی قرار گرفت و تاکنون در هشت گزارش پیاپی سالانه مورد ارزیابی قرار گرفته است.

این شاخص از ۱۲ رکن اصلی تشکیل شده است که با احتساب معیارهای فرعی، در مجموع می‌توان گفت ۱۱۴ معیار در محاسبه شاخص رقابت‌پذیری جهانی تعیین‌کننده هستند. حدود دوسوم از این متغیرها بر اساس نظرسنجی از مدیران اجرائی بنگاه‌های اقتصادی و یک‌سوم باقی‌مانده بر اساس داده‌های آماری کشورها اندازه‌گیری می‌شوند.

براساس آخرین گزارش انتشاریافته (۲۰۱۷-۲۰۱۸)، ایران از رتبه ۷۶ در سال گذشته به رتبه ۶۹ از میان ۱۳۷ کشور مورد بررسی ارتقا یافته است و از میان ۱۳ کشور حوزه خاورمیانه و شمال آفریقا در جایگاه هشتم قرار گرفته است. بهبود رتبه ایران در این شاخص را بیش از هر چیز می‌توان متأثر از برجام و ایجاد امید به آینده‌ای روشن برای مبادلات و همکاری‌های اقتصادی ایران و کشورهای غربی دانست.

مجمع جهانی اقتصاد (WEF) سطح رقابت‌پذیری کشورها را منعکس‌کننده توان آنها در تأمین و افزایش رفاه برای اتباع خود می‌داند بر این اساس رقابت‌پذیری بر اساس رفاه اقتصادی کشورها تعریف می‌شود و رفاه اقتصادی متناسب با سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی انجام‌شده در کشورها افزایش می‌یابد. بنابراین هر عاملی که باعث شود سرمایه‌گذاری جدید انجام نشود (مثل تحریم‌ها) یک مانع رقابت‌پذیری محسوب می‌شود؛ برای مثال کاهش هزینه‌های مبادلاتی کشور از حیث عدد و رقم باعث افزایش واردات کالاهای سرمایه‌ای، افزایش سرمایه‌گذاری خارجی در زمینه‌های مختلف و... در نهایت سبب بهبود رفاه خانوار ایرانی می‌شود. می‌توان این‌گونه عنوان کرد که صعود هفت‌رتبه‌ای جایگاه ایران در گزارش رقابت‌پذیری بیانگر برداشت و ادراک شخصی مدیران و فعالان اقتصادی از محیط اقتصادی و فضای کسب‌وکار است. بر اساس همین ادراک است که مدیران نسبت به سرمایه‌گذاری و توسعه فعالیت‌های اقتصادی خود اقدام می‌کنند.

در ادامه به بررسی بیشتر جایگاه ایران در شاخص‌های رقابت‌پذیری جهانی (GCI) می‌پردازیم:

نمودار شماره ۱، امتیاز ایران در ارکان ۱۲گانه رقابت‌پذیری در گزارش سال ۲۰۱۷ را نشان می‌دهد. ایران در ارکان کارایی بازار نیروی کار (رتبه ۱۳۰ از ۱۳۷) و پیشرفته‌بودن بازار مالی (رتبه ۱۲۸) بدترین وضعیت و در ارکان اندازه بازار (رتبه ۱۹) و محیط اقتصاد کلان (رتبه ۴۴) بهترین وضعیت را دارد.

نمودار شماره ۲ نیز وضعیت ایران را در مقایسه با ۱۲ کشور از کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا که در گزارش رقابت‌پذیری جهانی مورد ارزیابی قرار گرفته‌اند، نشان می‌دهد که امارات با کسب رتبه ۱۷ بهترین و لبنان با رتبه ۱۰۵ بدترین عملکرد را دارند.

طبق جدول زیر در ارکان ثبات اقتصاد کلان، نهادها و نوآوری بیشترین نوسان رتبه و در ارکان اندازه بازار، بهداشت و آموزش ابتدایی، کارایی بازار نیروی کار و زیرساخت‌ها کمترین تغییرات مشاهده می‌شود. ایران در رکن اندازه بازار همواره جایگاه خوبی در جهان و منطقه داشته و روند روبه‌بهبود مستمری در آموزش عالی و حرفه‌ای مشاهده می‌شود. چالش‌های همیشگی و تقریبا بدون تغییر در ارکان کارایی بازار کار، پیشرفته‌بودن بازارهای مالی، کارایی بازار کالا، آمادگی تکنولوژیک و زیرساخت‌ها و روند نزولی در ارکان نوآوری و پیشرفته‌بودن بنگاه‌های تجاری نشان از عدم توجه و تلاش مؤثر دولت در بهبود وضعیت این حوزه‌ها دارد.

در نمودار شماره ۳ ارکان مختلف رقابت‌پذیری ایران با بالاترین کشور (سوئیس) و پایین‌ترین کشور (یمن) در جدول رده‌بندی رقابت‌پذیری جهانی مقایسه شده است. نکته قابل توجه این است که ایران در رکن «اندازه بازار» که مجموع بازار داخلی و صادراتی را شامل می‌شود، همواره بالاترین امتیاز را بین کشورهای منطقه و حتی در بسیاری از کشورهای پیشرو به خود اختصاص داده است. حتی نسبت به کشور سوئیس در وضعیت بهتری قرار داریم؛ با این وجود به دلیل ضعف در دیگر ارکان، نتوانسته‌ایم به‌خوبی از این فرصت بهره ببریم و جایگاه خود را از منظر رقابت‌پذیری جهانی آن‌چنان که باید و شاید ارتقا دهیم. همان‌طور که در نمودار ۳ مشاهده می‌کنید در دو رکن «کارایی بازار نیروی کار» و «کارایی بازار کار» ما کمترین فاصله را با کشور یمن که در انتهای جدول رقابت‌پذیری قرار گرفته است، داریم.

همان‌گونه که نمودار شماره ۴ نشان می‌دهد، «دسترسی به منابع مالی» با اختلاف قابل توجه به سایر گزینه‌ها مهم‌ترین مشکل پیش‌روی کسب‌وکار از نگاه فعالان اقتصادی است. «ناکارآمدی بوروکراسی دولتی»، «عدم ثبات در سیاست‌های دولت»، «عدم وجود زیرساخت‌های کافی»، «تورم» و «فساد» به ترتیب دومین تا پنجمین مشکل مهم از دید فعالان اقتصادی ذکر شده‌اند. همچین میانگین نتایج سؤال ویژه در هفت دوره گذشته نشان می‌دهد دسترسی منابع مالی، عدم ثبات در سیاست‌گذاری، تورم، ناکارآمدی بروکراسی دولتی و عرضه ناکافی زیرساخت‌ها، به ترتیب در اولویت موانع کسب‌وکار از دید فعالان اقتصادی کشور بوده‌اند.

* کارشناس و همکار پروژه رقابت‌پذیری

رتبه ایران در ارکان رقابت‌پذیری جهانی در گزارش‌های ۲۰۱۸-۲۰۱۱

ارکان سال	۲۰۱۱	۲۰۱۲	۲۰۱۳	۲۰۱۴	۲۰۱۵	۲۰۱۶	۲۰۱۷	۲۰۱۸
نهادها	۸۲	۷۲	۶۸	۸۳	۱۰۸	۹۴	۹۰	۸۵
زیرساخت‌ها	۷۴	۶۷	۶۹	۶۵	۶۹	۶۳	۵۹	۵۷
ثبات در اقتصاد کلان	۴۵	۲۷	۵۷	۱۰۰	۶۲	۶۶	۷۲	۴۴
بهداشت و آموزش ابتدایی	۵۴	۵۰	۴۶	۵۱	۵۲	۴۷	۴۹	۵۰
آموزش عالی و حرفه‌ای	۸۷	۸۹	۷۸	۸۸	۷۸	۶۹	۶۰	۵۱
کارایی بازار کالا	۹۸	۱۰۳	۹۸	۱۱۰	۱۲۰	۱۰۹	۱۱۱	۱۰۰
کارایی بازار نیروی کار	۱۳۵	۱۳۹	۱۴۱	۱۴۵	۱۴۲	۱۳۸	۱۳۴	۱۳۰
پیشرفته‌بودن بازار مالی	۱۲۰	۱۲۳	۱۲۳	۱۳۰	۱۲۸	۱۳۴	۱۳۱	۱۲۸
آمادگی‌تکنولوژیک	۹۶	۱۰۴	۱۱۱	۱۱۶	۱۰۷	۹۹	۹۷	۹۱
پیشرفته‌بودن‌بنگاه‌های‌تجاری	۹۱	۹۲	۹۳	۱۰۴	۱۱۰	۱۱۰	۱۰۹	۹۷
اندازه بازار	۲۰	۲۱	۱۸	۱۹	۲۱	۱۹	۱۹	۱۹
نوآوری	۶۶	۷۰	۶۵	۷۱	۸۶	۹۰	۸۹	۶۶
جمع کل	۶۲	۶۹	۶۶	۸۲	۸۳	۷۴	۷۶	۶۹

ماخذ: استخراج‌شده از گزارش رقابت‌پذیری جهانی، ۲۰۱۱-۲۰۱۸

نمودار ۲: رتبه ایران در مقایسه با کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا

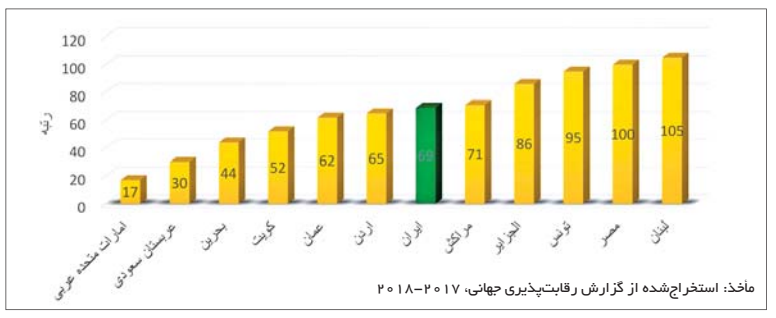

ماخذ: استخراج‌شده از گزارش رقابت‌پذیری جهانی، ۲۰۱۷-۲۰۱۸

نمودار ۱: امتیاز ارکان رقابت‌پذیری ایران در گزارش ۲۰۱۷-۲۰۱۸ رقابت‌پذیری جهانی در مقایسه با کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا (امتیاز ۱ تا ۷، ۷ بهترین امتیاز)

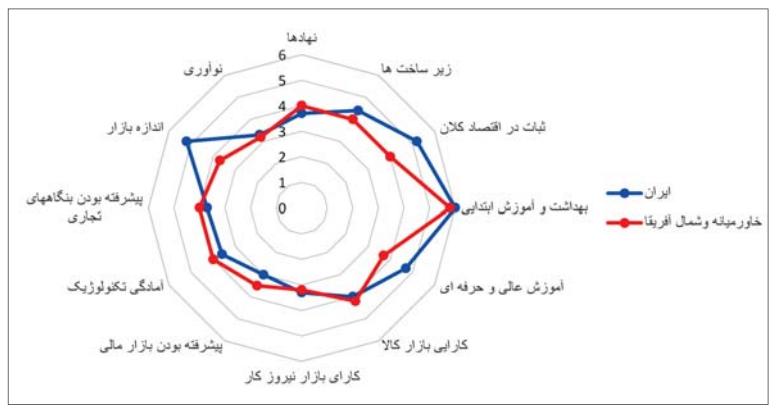

نمودار شماره ۳: مقایسه با بالاترین و پایین‌ترین کشور در رتبه‌بندی گزارش رقابت‌پذیری ۲۰۱۷-۲۰۱۸

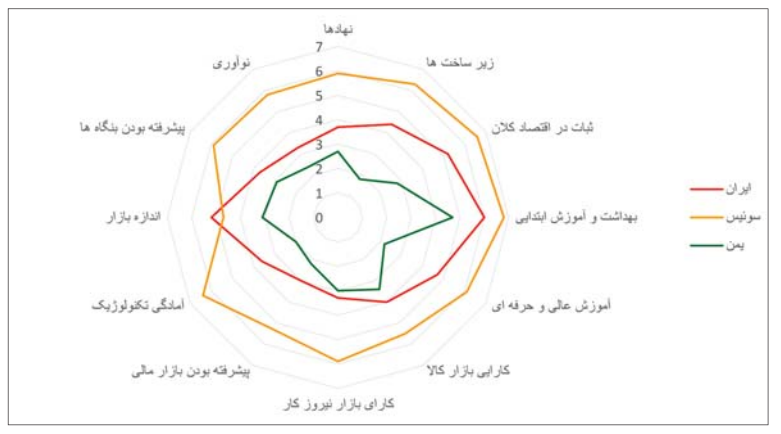

نمودار شماره ۴: مهم‌ترین مشکلات کسب‌وکار در ایران بر اساس گزارش رقابت‌پذیری ۲۰۱۷-۲۰۱۸

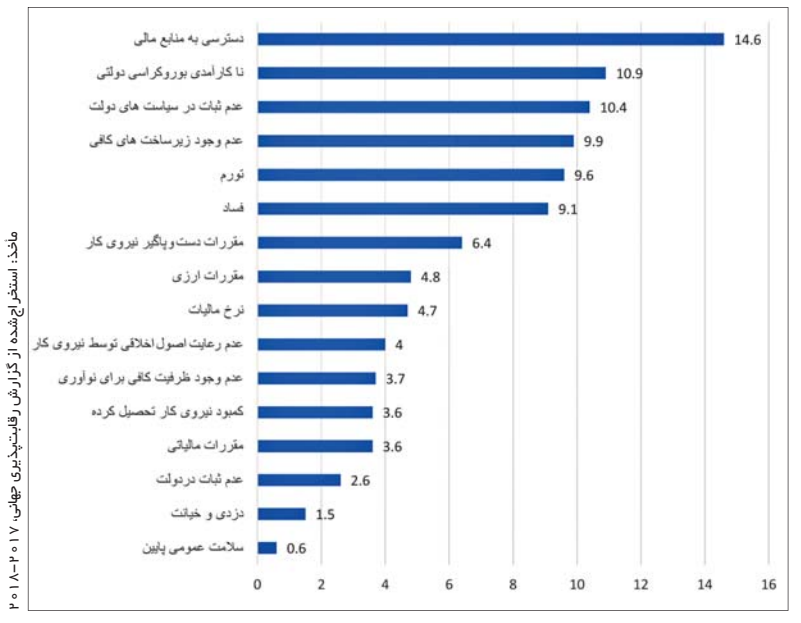

ماخذ: استخراج‌شده از گزارش رقابت‌پذیری جهانی، ۲۰۱۷-۲۰۱۸

ادامه از صفحه ۵

چغندرکاران آذربایجان‌غربی و سیاست ترویج، توبیخ و تحقیر

ناگفته پیداست که این افزایش قبل از هر چیز مدیون و مرهون زحمات کشاورزان و صرف هزینه‌های گزاف است. بااین‌حال مشخص نیست که کشاورز باید با مازاد تولید خود چه کند و آن را چگونه به فروش برساند؟ عجیب و تأسف‌بار آنکه مسئولان جهاد کشاورزی از یک طرف در قالب طرح‌های ترویجی کشاورزان را ترغیب به سرمایه‌گذاری و صرف هزینه گزاف برای بهینه‌سازی و تولید بیشتر می‌کنند و با شعارهایی از این قبیل بر افزایش میزان تولید چغندر تأکید دارند و از طرف دیگر حاضر به فراهم‌کردن بستر مناسب برای بازار فروش محصول نیستند و فاجعه آنکه اجازه خروج مازاد چغندر قند از استان را هم نمی‌دهند! در کل چنین پدیده‌ای را باید جزء امور نادر به حساب آورد که در قرارداد فروش یک محصول، خریدار شرایط خود را بر فروشنده تحمیل کند و حق و حساب فروشنده را هر وقت خود خواست و خود اراده کرد به فروشنده بدهد. در این میان حواشی فراوان دیگری هم وجود دارد که از هر نظر نشان از برخورد غیرقانونی و دور از شأن کارخانجات قند با کشاورزان دارد؛ مسائلی همچون ایجاد صف‌ها و نوبت‌های طولانی یک تا چندماهه برای دریافت محصول تولیدی، ترفندهای مختلف برای تقلیل حجم محصول و برخوردهای نادرست با چغندرکاران زحمتکش. اما پرسش مهم و بی‌جواب کشاورزان این است که این همه بی‌قانونی چگونه صورت گرفته و کماکان در حال تداوم است؟

سوم. رفتارهای غیرقانونی کارخانجات قند فقط به یک دلیل صورت گرفته و تداوم می‌یابد و آن هم چیزی نیست جز مسئولیت‌گریزی مسئولان حوزه کشاورزی و متصدیان اجرائی و اداری مسئولان که از یک سو بر سیاست ترویج و ترغیب تأکید دارند، اما کشاورزان را در مواجهه با سیاست تحقیر و سلب حقوق کارخانجات قند تنها گذاشته‌اند. کارخانجات قند به دلیل سکوت و مسئولیت‌گریزی مسئولان اجرائی و اداری توانسته‌اند این رویه‌ها را در پیش گیرند و چغندرکاران را به انواع شیوه‌ها استثمار کنند. بی‌گمان افراط نخواهد بود اگر بگوییم کارخانجات قند یک نوع رابطه استعماری بین خود و چغندکاران ایجاد کرده‌اند، رابطه‌ای که تنها در سایه بی‌توجهی مسئولان امر ایجاد و تثبیت شده است.

شرکت ملی نفت ایران

شرکت ملی حفاری ایران (سهامی خاص)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی همراه با ارزیابی کیفی به صورت یک مرحله‌ای (به روش نیمه فشرده)

شماره مجوز: ۱۳۶۹۰۳۰۵۰ نوبت اول

شماره مناقصه	شماره ثبت در پایگاه ملی مناقصات http://iets.mporg.ir	موضوع مناقصه	برآورد اولیه	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار
۹۶/خ ف-۳۳/۰۶-۵۰۴۷	۱/۵۰۲/۱۳۱	تعمیر و نگهداری و تامین قطعات یدکی ۳۰ دستگاه کمپرسور و ۸ دستگاه پوستر	۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال پنج میلیارد ریال	۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ دویست و پنجاه میلیون ریال

شرح مختصر کار:

شرکت ملی حفاری ایران به نشانی اهواز- بلوار پاسداران بالاتر از میدان فرودگاه در نظر دارد انجام تعمیر و نگهداری و تأمین قطعات یدکی ۳۰ دستگاه کمپرسور و ۸ دستگاه بوستر با شرایط ذیل واگذار نماید.

الف) ارزیابی کیفی مناقصه گران:

۱- این ارزیابی وفق آیین نامه اجرایی بند ج ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات و بر اساس کاربرگ‌های استعلام ارزیابی کیفی موجود در اسناد مناقصه صورت می‌پذیرد.

۲- ارائه گواهینامه تایید صلاحیت شرکت‌های خدماتی و صلاحیت ایمنی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی توسط پیمانکاران شرکت کننده در مناقصه الزامی می‌باشد.

۳- مناقصه گرانی که بیش از چهار (۴) قرارداد در حال اجرا با شرکت ملی حفاری ایران داشته باشند مجاز به حضور در این مناقصه یا مناقصه دیگری نخواهد بود و مستندات کیفی و پاکت های ارائه شده شرکت‌هایی که واجد این شرط اساسی و لازم الاجرا نباشند، بررسی و مورد ارزیابی قرار نخواهد گرفت و این شرکت‌ها هیچ‌گونه حقی برای اعتراض نخواهند داشت.«ضمناً حضور در مناقصات و خرید اسناد به منزله مطالعه کامل و دقیق اسناد و اطلاع از شرایط عمومی و اختصاصی(خاص) مناقصه خواهد بود»

۴- نصاب مناقصه گران در جلسه گشایش پاکات پیشنهادات مالی حداقل سه(۳) مناقصه‌گر می‌باشد.

۵- **امتیاز کیفی:** حداقل امتیاز قابل قبول برابر پنجاه(۵۰) می‌باشد.

ب) تهیه اسناد مناقصه:

خرید اسناد: متقاضیان شرکت در فرآیند ارجاع کار می‌بایست مبلغ ۹۹۰/۰۰۰ ریال به حساب سیبا به شماره ۲۱۷۴۶۵۲۲۰۵۰۰۴ نزد بانک ملی شعبه اهواز کد ۶۵۰۱ بنام شرکت ملی حفاری ایران واریز نمایند.

دریافت اسناد: کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی متقاضی شرکت در فرآیند ارجاع کار می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی مناقصه نوبت دوم، روز یکشنبه مورخ ۹۶/۰۷/۱۶ لغایت ۷ روز بعد از (پایان وقت اداری روز یکشنبه ۹۶/۰۷/۲۳) می‌بایست ضمن ارسال تقاضای رسمی و با مراجعه حضوری با آدرس اهواز- بلوار پاسداران- بالاتر از میدان فرودگاه- شرکت ملی حفاری ایران- ساختمان پایگاه عملیاتی طبقه اول پارت A اداره قراردادها نسبت به دریافت کاربرگ‌های استعلام ارزیابی و اسناد مناقصه اقدام نمایند.

نکته مهم: فقط اشخاص حقیقی یا حقوقی که در مهلت مقرر مندرج در این آگهی و طبق شرح فوق نسبت به خرید و دریافت اسناد مناقصه اقدام می‌نمایند به عنوان مناقصه‌گر شناخته می‌شوند.

ج) تحویل استعلام‌های ارزیابی کیفی: فرمهای ارزیابی (کاربرگ‌های استعلام ارزیابی کیفی) باید توسط اشخاص مجاز تکمیل، امضاء و ممهور گردیده و ظرف مدت ۱۴ روز از روز دوشنبه مورخ ۹۶/۰۷/۲۴ لغایت پایان وقت اداری روز یکشنبه ۹۶/۰۸/۰۷ نسبت به تحویل کاربرگ های استعلام ارزیابی کیفی به همراه مدارک و مستندات لازم شامل (نسخه کامل سوابق کاری مطابق فرم های ارزیابی به همراه لوح فشرده مربوطه) به آدرس: اهواز- فلکه فرودگاه- شرکت ملی حفاری ایران- ساختمان پایگاه عملیاتی- طبقه اول- پارت B- اتاق ۱۰۷- دبیرخانه کمیسیون مناقصات اقدام نمایند.

نوع تضمین:

الف- ضمانت‌نامه بانکی و یا ضمانت‌نامه‌های صادره از موسسات اعتباری غیربانکی که دارای مجوز فعالیت از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران هستند.

ب- اصل فیش واریز وجه نقد به حساب سپرده شرکت ملی حفاری ایران

مدت اعتبار تضمین: این مدت(به همراه مدت اعتبار پیشنهاد مناقصه گران)، ۹۰ روز می‌باشد و برای یکبار در سقف اعتبار اولیه قابل تمدید خواهد بود

کانال خبری شرکت ملی حفاری ایران nidc_pr@

سایت: WWW.NIDC.IR

اداره قراردادها شرکت ملی حفاری ایران

۹۶/۷/۱۵ شرق